

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Tos/19/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1516010788
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1516010788.1

Uznesenie

Krajský súd Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a sudcov JUDr. Zuzany Molnárovej a JUDr. Danice Veselovskej v trestnej veci M.. K.. T. A. pre prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. zákona, o sťažnosti M.. Bc. T. A. proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3Nt/19/2016 zo dňa 03.12.2019, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28. apríla 2020 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku sa sťažnosť M.. Bc. T. A., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3Nt/19/2016 zo dňa 03.12.2019 bolo podľa § 73 ods. 1, § 74 ods. 1 Tr. zákona M.. K.. T. A. uložené ústavné psychiatrické liečenie, pričom trestné stíhanie menovanej bolo uznesením Okresného prokurátora Bratislava V, sp. zn. 4Pv 809/2014 z 20.10.2016, právoplatným 06.11.2016, zastavené podľa § 215 ods. 1 písm. e) Tr. poriadku, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

-od presne nezisteného času mesiaca júl 2012 do súčasnosti, vyhľadáva osobnú blízkosť poškodeného M. P. na rôznych akciách, na ktorých je on prítomný a ktoré sú v rámci Bratislavy na rôznych miestach, ďalej kontaktuje poškodeného prostredníctvom Facebooku, pričom počet a obsah emailov sa stupňuje a ich obsahom je snaha o komunikáciu z jej strany, prejavuje snahu o osobný kontakt, osočuje ho, že trávi čas s prostitútkami, čím u poškodeného uvedené konanie podstatným spôsobom zhoršilo kvalitu jeho života, lebo obvinená nebola v čase činu pre nepríčetnosť trestne zodpovedná.

Svoje rozhodnutie samosudca okresného súdu odôvodni1 tým, že v posudzovanom prípade bolo M.. Bc. T. A. vznesené obvinenie pre prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. zákona na vyššie uvedenom skutkovom základe.

Uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava V sp. zn. 4Pv 809/2014 zo dňa 20.10.2016 bolo trestné stíhanie vedené proti M.. Bc. T. A. zastavené podľa § 2X5 ods. 1 písm. e/ Tr. poriadku, nakoľko menovaná nebola v čase činu pre nepríčetnosť trestne zodpovedná.

Súd prvého stupňa konal o návrhu prokurátora na uloženie psychiatrického liečenia ústavnou formou.

Na verejnom zasadnutí súd vypočul M.. Bc. T. A., svedkov M. P. a N. A. a znalca z odvetvia psychiatrie.

M.. Bc. T. A. aj v rámci svojej výpovede na verejnom zasadnutí poprela spáchanie skutku spôsobom, ktorý je bol kladený za vinu. Vždy kontakty inicioval M. P. priamo alebo prostredníctvom ním poverenej

osoby, posielal po ňu autá, pozýval ju na rôzne akcie. Stretávali sa na koncertoch, večerných podujatiach a vystúpeniach. Okrem toho ju pozýval na dovolenky, chcel, aby ku nemu došla do Kitsee, kde býval.

Diametrálne odlišný postoj prezentuje vo svojej výpovedi svedok M. P., ktorý uviedol, že ho M.. Bc. T. A. osočovala, obviňovala ho, že sa kontaktuje s prostitútkami. Napriek tomu, že ho urážala a osočovala, súčasne mu vyznávala lásku. Denne mu odosiela množstvo emailov. Nie je pravdou, že by sa osobne cielene kontaktoval s menovanou a nikdy ku nej neposielal domov žiadne auto. Tak isto jej nikdy netelefonoval. Stretnutia mohli byť iba náhodné, keď sa ona dostavila na akciu, ktorej sa zúčastňoval.

Z výpovede svedka N. A. súd prvého stupňa zistil, že rodičia vedeli o známosti svojej dcéry s M.om P.om, avšak túto považovali za neperspektívnu. Vedeli z dcériných rečí a telefonátov, že sa stretávajú a to aj napriek tomu, že M. P. nikdy v blízkosti ich obydli nevidel. Informácie mal výlučne od dcéry, ktorá hovorila, že posielal po ňu auto.

Súd prvého stupňa na podklade vykonaného dokazovania dospel k záveru, že konaním M.. Bc. T. A. boli naplnené znaky skutkovej podstaty činu inak trestného, nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. zákona.

Splnenie druhej zákonnej podmienky a to preukázania nebezpečnosti pobytu M.. Bc. T. A. na slobode, odvodzuje súd prvého stupňa predovšetkým zo záverov znaleckého posudku znalcov z odvetvia psychiatrie. MUDr. Miroslav Čerňan v rámci výsluchu na verejnom zasadnutí potvrdil, že M.. Bc. T. A. trpí duševnou chorobou a to trvalou poruchou s bludmi. Ide o expanzívnu formu parafrénie, čo je choroba podobná paranoidnej schizofrénii. Jej centrálnym príznakom je blud, ktorého podstatou je zvrátený myšlienkový obsah, nekorešpondujúci s realitou. V prípade extatickej parafrénie mimo paranoidného perzekučného bludu jestvuje aj tzv. erotomanický blud, pri ktorom je postihnutá presvedčená, že je v priazni väčšinou slávnej osoby, priazeň prerastá do presvedčenia, že ide o vzťah, ktorý má hĺbku vyšších citov. Postihnutá si modeluje svoje bezprostredné životné smerovanie, prispôsobuje tomuto celodenný režim, má zacielenú pozornosť na pomyselne blízku osobu, i keď táto osoba o ničom nevie. Môžu sa pri tom vyskytovať aj aktivity zo strany postihnutej osoby, ktoré vyvolávajú psychickú ujmu u poškodených. Podľa znalca ide o celoživotné ochorenie, ktorého ťažiskovým príznakom je nekritickosť a neprežívanie chorobnosti. V klinickej praxi je motivácia k liečeniu veľmi nízka, blíži sa k nule. Postupne je prítomné prehľbovanie bludného presvedčovania, rozširovanie chorobnej koncentrácie aj na iné osoby, v neposlednom rade aj sebadeštruktívne konanie. Spontánna úzdrava nie je možná, existuje rozmer tzv. sociálnej úzdravy, kedy postihnutý zistí, že všetky inštitúcie alebo osoby, ktoré oslovuje, jej dávajú negatívnu spätnú väzbu, z čoho nezískava „profit“. Za takejto situácie sociálnej úzdravy ide o priaznivejšiu formu, pri ktorej postihnutá bludne prežíva realitu, ale prestane sa podľa toho správať. Prognóza bez liečenia je nepriaznivá. Podstatou liečby je bludný systém, upraviť sociálne bytostné smerovanie a znalcami navrhované liečenie je predpokladané rádovo v mesiacoch.

Súd prvého stupňa vyhodnotil na podklade vykonaného znaleckého dokazovania uloženie psychiatrického liečenia ústavnou formou ako nevyhnutné opatrenie.

Vzhľadom k tomu, že k vydaniu uznesenia prvostupňového súdu došlo na verejnom zasadnutí konanom v neprítomnosti M.. Bc. T. A., venoval okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia dostatočnú pozornosť aj odôvodneniu procesného postupu pri vykonávaní verejného zasadnutia a splnení podmienok pre jeho vykonanie.

Okresný súd konštatoval, že nebolo možné akceptovať ospravedlnenie M.. Bc. Ivony A. na verejné zasadnutie konané 03.12.2019 z dôvodu, že nebola splnená podmienka hodnoverného ospravedlnenia jej neprítomnosti. Ako vyplýva z prvostupňového uznesenia menovaná sa ospravedlnila z dôvodu práce v zahraničí a zlej finančnej situácie. Okresný súd zdôrazňuje, že podľa ustálenej judikatúry je hodnoverným ospravedlnením najmä neprítomnosť zo zdravotných dôvodov, opierajúce sa o lekárske potvrdenie alebo z dôvodu vážnej udalosti v rodine, ktorá vyžaduje prítomnosť osoby, alebo neodkladný pracovný úkon, zanedbanie ktorého môže mať pre osobu vážne dôsledky, čo však musí byť hodnoverne podložené. Samosudca pritom konštatoval, že ku dňu konania verejného zasadnutia vyššie spomenuté skutočnosti zdokladované neboli a takisto nebol súdu doručený znalecký posudok, kvôli ktorému boli verejné zasadnutia takmer po dobu troch rokov odročované s cieľom umožniť M.. Bc. T. A. takýto

znalecký posudok predložiť. Verejné zasadnutie, na ktorom došlo k vyhláseniu uznesenia bolo vykonané za prítomnosti ustanoveného obhajcu.

Proti tomuto uzneseniu bola v zákonom stanovenej lehote podaná sťažnosť M.. Bc. T. A.. Sťažnosť bola odôvodnená jednak M.. Bc. T. A. a tiež splnomocnencom Občianskym združením Centrum právnej pomoci, Bratislava, Gemerská 2.

M.. Bc. T. A. v dôvodoch sťažnosti poukazuje na to, že doposiaľ žiaden súd právoplatným rozsudkom nevyslovil jej vinu, preto sa považuje za nevinnú a nemožno jej ukladať žiadne povinnosti podľa Trestného poriadku, ani podľa iného zákona. Nie je dovolené ukladať jej ústavné psychiatrické liečenie, pretože nespáchala žiaden trestný čin, nebola za žiaden stíhaná, nemožno zasahovať do jej základných práv a slobôd a je potrebné rešpektovať jej dôstojnosť, právo na súkromie a považovať ju za nevinnú.

Vydaním rozhodnutia okresného súdu bolo porušené jej právo na spravodlivý proces s poukazom na č. 6 Dohovoru o ľudských právach a základných slobodách, ako aj čl. 48 Ústavy SR.

Vzhľadom na skutočnosť, že jej vec bola prerokovaná v neprítomnosti a nemohla sa v celom rozsahu vyjadriť, bola porušená zásada ústnosti a kontradiktórnosti konania.

Súd voči nej nemohol použiť ustanovenie §§ 73 ods. 1, 74 ods. 1 Tr. zákona a uložiť jej ochranné liečenie, vzhľadom k tomu, že jej nebol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Rozhodnutie bolo založené na jedinom dôkaze, spornom znaleckom posudku vyhotovenom na základe jediného stretnutia. Z tohto posudku vyplynulo, že jej duševný stav je zmenený v dôsledku choroby, ktorou však ona nikdy netrpela. Rozhodnutie okresného súdu je sporné a bolo vydané na základe nedôveryhodných dôkazov, najmä znaleckého posudku, ktorý odporuje hodnoteniu jej zdravotného stavu ošetrovujúcim lekárom. Neakceptuje tiež vyjadrenia prokurátorky, ktorá nemá medicínske vzdelanie a nie je oprávnená posudzovať jej duševný stav. Pripomína, že má dostatočné vzdelanie na to, aby chápala význam trestného konania a svoje postavenie, nespáchala žiadny skutok, ktorý je trestným činom a jej zdravotný stav nepredstavuje nebezpečenstvo ani pre ňu ani pre druhých.

Z dôvodu, že neboli splnené zákonné podmienky, súd nebol oprávnený vyhovieť návrhu podľa § 236 ods. 1 Trestného poriadku. Okrem toho, že je rozhodnutie vecne nesprávne, zdôrazňuje znovu, že bolo prijaté v rozpore s procesnými ustanoveniami, nakoľko sa na verejné zasadnutie ospravedlnila, žiadala ho odročiť a boli tak porušené jej ústavné práva. Tým, že súd nevyhovel jej žiadosti o odročenie bolo porušené aj jej právo na spravodlivý proces.

Sťažovateľka dáva do pozornosti, že v tomto konaní bol použitý aj dôkaz, ktorý je neakceptovateľný pre nedôveryhodnosť svedkyne M. I., ktorá mala podľa medializovaných informácií blízky vzťah s obvineným M. C..

Doposiaľ nebolo podľa sťažovateľky preukázané, že v čase činu nebola pre nepríčetnosť trestne zodpovedná. Problematické je aj časové vymedzenie skutku, nakoľko v uznesení sa nachádza údaj „od júla 2012 do súčasnosti“, pričom nie je zrejmé, čo sa vôbec chápe pod pojmom súčasnosť. Znalecký posudok bol vyhotovený v roku 2016, teda po čase činu, tak nebolo nikdy osvedčené, že obvinená nebola v čase činu pre nepríčetnosť trestne zodpovedná. Takisto potvrdenie od lekára zo dňa 01.07.2019 zaslané súdu svedčí o jej dobrom zdravotnom a psychickom stave.

Tým, že okresný súd na verejnom zasadnutí dňa 03.12.2019 neakceptoval jej ospravedlnenie a nazval ho „tzv. ospravedlnenie“, dopustil sa konania, ktoré nie je v súlade so zákonom, pretože sťažovateľka má právo zúčastniť sa verejného prejednania veci ktorej sa rozhoduje o jej právach. Ustálená judikatúra, na ktorú sa súd odvoláva nerieši všetky životné situácie a v tomto prípade neobstojí.

Dôvodom hodným osobitného zreteľa jej aj fakt, že M.. Bc. T. A. žije pod hranicou chudoby podľa údajov štatistického úradu a práve preto sa zamestnala v zahraničí, aby si našetrila peniaze na nový znalecký posudok, ktorý doposiaľ nedokázala zabezpečiť. Výhrady vzniesla aj voči prokurátorky, ktorá nemá vzdelanie ani odborné predpoklady posudzovať jej majetkové, osobné, zárobkové možnosti a schopnosti ani jej zdravotný stav a preto sú jej vyhlásenia arbitrárne. Tiež nesúhlasí s jej tvrdením, že by mala byť

páchateľkou činu, nakoľko už uviedla, že sa má na ňu hľadieť ako na nevinnú a rešpektovať zásadu prezumpcie neviny. Trvá na tom, že jej pobyt na slobode nie je nebezpečný a aj údajný poškodený M. P. vyhlásil, že pred rokom 2017 nezaznamenal žiadne nebezpečenstvo.

S odkazom na uvedené dôvody navrhla, aby súd druhého stupňa zrušil uznesenie okresného súdu.

Sťažnosť M.. Bc. T. A. bola odôvodnená aj písomným podaním Občianskeho združenia Centrum právnej pomoci. Z uvedeného odôvodnenia je možné vyvodiť námietky voči výroku o uložení povinnosti podľa Trestného poriadku, nakoľko takýto postup neprichádza do úvahy vzhľadom k tomu, že nebola vyslovená vina M.. Bc. T. A.. Menovaná nebola odsúdená za žiadny trestný čin, preto jej nie je povolené ukladať ústavné psychiatrické liečenie. Postupom súdu prvého stupňa bola porušená zásada prezumpcie neviny upravená v čl. 50 Ústavy SR, rovnako bolo porušené aj právo na spravodlivý proces podľa čl. 48 Ústavy SR.

Výhrady smerujú takisto proti znaleckému posudku, ktorý mal byť vyhotovený na podklade jediného stretnutia. Znalci prijali záver, ktorý nie je v súlade s doterajšími zisteniami o zdravotnom stave sťažovateľky, nakoľko táto nikdy nemala diagnostikovanú žiadnu duševnú chorobu. V prípade znaleckého posudku išlo len o vyprodukovanie formálneho dôkazu. Znalci psychiatri nevyšetřili aktuálny zdravotný stav M.. Bc. T. A. a nepreukázali splnenie zákonných podmienok pre uloženie ústavného psychiatrického liečenia.

Prokurátorka podľa názoru sťažovateľky bez právneho dôvodu uviedla tvrdenie, že obvinená nechápe význam trestného konania a nechápe svoje postavenie v tomto konaní z dôvodu chorobných zmien, pričom prokurátorka nemá medicínske vzdelanie a nie je oprávnená posudzovať duševný stav.

V ďalšej časti dôvodov sťažnosti sú splnomocneným zástupcom uvádzané identické dôvody, ako sú uvádzané v odôvodnení sťažnosti M.. Bc. T. A.. Nad rámec týchto dôvodov sú vyzdvihnuté niektoré osobné charakteristiky M.. Bc. T. A., ktorá je charakterizovaná ako slušná, dobrosrdečná osoba, vysokoškolsky vzdelaná. Pracuje ako dobrovoľníčka a pomáha v Občianskom združení už viac ako tri roky, pričom doposiaľ neboli zaznamenané žiadne výhrady voči jej správaniu ani žiadna kritika. Nikdy neboli spozorované žiadne neprimerané citové rozrušenia ani neadekvátne reakcie. Ide o racionálne zmýšľajúcu osobu. Momentálne pracuje v zahraničí ako opatrovateľka a táto práca si nepochybne vyžaduje zodpovednosť. Výkonom opatrenia, ktoré jej bolo nariadené by bolo zasiahnuté do jej zdravotného stavu najmä aplikáciou medicínskych terapií používaných v ústavnom psychiatrickom zariadení. Prednostne by sa mala využiť možnosť ambulantnej liečby a až následne zvažovať takýto závažný zásah akým jej ústavná psychiatrická liečba. Uznesenie okresného súdu je potrebné ako vecne nesprávne zrušiť z dôvodu, že konaním boli porušené ústavné práva sťažovateľky, rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré sú sporné a takisto došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu.

Krajský súd podľa § 192 Tr. poriadku ako nadriadený orgán preskúmal jednak správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľka podala sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a pritom zistil, že sťažnosť M.. Bc. T. A. je neopodstatnená.

Sťažnostný súd po postupe nariadenom citovaným ustanovením z predloženého doposiaľ získaného spisového materiálu zistil, že M.. Bc. T. A. bola na podklade uznesenia o vznesení obvinenia vydaného povereným príslušníkom OR PZ Bratislava V zo dňa 03.02.2015 ČVS: ORP-2096/PJ-BV/2014 trestne stíhaná pre prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. zákona, ktorého sa mala dopustiť na skutkovom základe uvedenom v úvodnej časti odôvodnenia tohto uznesenia.

V priebehu prípravného konania bolo nariadené znalecké dokazovanie znalcami z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, z ktorého vyplynul záver, že menovaná trpí duševnou chorobou a to parafréniou (expanzívna forma). V uvedenej duševnej chorobe ide o forenzne významnú závažnosť, nakoľko predovšetkým jej myslenie je chorobne zmenené, čo má významný dopad na konanie a takto zmenené myslenie podmieňuje patologickú motiváciu jej konania. Podľa znalcov trpela M.. Bc. T. A. touto duševnou chorobou aj v čase skutku. Vymedzenie konania v skutkovej vete odzrkadľuje klinický priebeh parafrénie, ktorou menovaná trpela v čase skutku a trpí doposiaľ. Jej schopnosť vnímať a posudzovať reálny stav vecí je hlboko porušená pre uvedenú duševnú chorobu.

Znalci konštatovali vymiznutie ovládacej a rozpoznávacej zložky konania v čase posudzovaného skutku práve z dôvodu parafrenie. Schopnosť reagovať na podnety je u nej významne nepriaznivo zmenená z dôvodu závažnej duševnej choroby. Rovnako nie je schopná chápať význam trestného konania a svoje postavenie v tomto konaní.

V prípade M.. K.. T. A. v kontexte vzťahu príznakov parafrenie a obvinenia z posudzovaného skutku, navrhli znalci ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou. Znalci považujú mieru rizika v správaní menovanej z hľadiska jej spoločenskej nebezpečnosti za významnú z dôvodu duševnej choroby, ktorou trpí.

Uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava V zo dňa 20.10.2016 bolo podľa § 215 ods. 1 písm. e/ Tr. poriadku zastavené trestné stíhanie obvinenej M.. K.. T. A.. Vychádzajúc z odôvodnenia uznesenia prokuratúry, rozhodnutie o zastavení trestného stíhania sa opiera o závery znaleckého posudku znalcov z odvetvia psychiatrie, ktoré sú podrobne uvedené v predchádzajúcej časti odôvodnenia tohto uznesenia.

Dňa 08.12.2016 podala prokurátorka na súd prvého stupňa návrh na uloženie ochranného liečenia z dôvodu § 73 ods. 1 Tr. zákona. Prokurátorka vo svojom návrhu odkazuje na vydané uznesenie o zastavení trestného stíhania z dôvodu § 215 ods. 1 písm. e/ Tr. poriadku a ako spôsob výkonu ochranného liečenia navrhla ústavnú formu. Navrhnutý spôsob opiera prokuratúra o ustanovenie § 74 ods. 1 Tr. poriadku, vychádzajúc pritom zo záverov znaleckého posudku po zohľadnení závažnosti aktuálneho zdravotného stavu obvinenej.

Prvýkrát okresný súd v tejto veci rozhodol uznesením zo dňa 23.11.2017, pričom návrhu prokuratúry v celom rozsahu vyhovel a M.. K.. T. A. uložil ústavné psychiatrické liečenie. Na podklade jej sťažnosti rozhodoval vo veci Krajský súd v Bratislave, ktorý uznesením zo dňa 09.10.2018, sp. zn. 3Tos/58/2018 podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil prvostupňové uznesenie a súdu prvého stupňa uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Dôvodom vydania zrušujúceho uznesenia boli výlučne procesné nedostatky, ktoré spočívali v tom, že okresný súd prijal rozhodnutie na verejnom zasadnutí vykonanom v neprítomnosti M.. Bc. T. A., napriek tomu, že na konanie v neprítomnosti neboli splnené zákonom stanovené podmienky.

Po vrátení veci okresnému súdu tento opätovne vyzval M.. Bc. T. A., ako aj ustanoveného obhajcu na oznámenie návrhov na vykonanie dôkazov. Z vyjadrenia obhajcu vyplýva, že jeho klientka navrhuje, aby súd dal vypracovať kontrolný znalecký posudok o jej duševnom zdraví. Zároveň bolo súdu oznámené, že klientka sa dlhodobo pracovne zdržiava v zahraničí.

Vo veci bol následne učený termín verejného zasadnutia na deň 21.05.2019, pričom M.. Bc. T. A. bola na verejné zasadnutie riadne predvolaná a bola poučená v súlade s ustanovením § 293 ods. 3, ods. 4, ods. 5 Tr. por. Predvolanie prevzala splnomocnenkyňa menovanej dňa 02.05.2019. Dňa 17.05.2019 bola do podateľne okresného súdu doručená žiadosť M.. Bc. T. A. o odročenie verejného zasadnutia z dôvodu, že je práceneschopná. Oznámila súdu, že sa vrátila zo zahraničia, je chorá a má vysoké teploty. Prílohou ospravedlnenia je kópia dokladu o dočasnej pracovnej neschopnosti, z ktorého vyplýva, že menovaná je práceneschopná od 29.04.2019 a jej zamestnávateľom je spoločnosť Q. so sídlom K., A. ulica. Aj v deň konania verejného zasadnutia, pred jeho začiatkom bolo súdu osobne doručené ospravedlnenie so žiadosťou, aby sa verejné zasadnutie nekonalo v neprítomnosti M.. Bc. T. A. a bolo znovu oznámené, že práceneschopnosť pretrváva. Obdobná situácia sa zopakovala v prípade termínu verejného zasadnutia dňa 11.06.2019, keď bolo riadne vykázané doručenie predvolania, súdu bolo včas doručené ospravedlnenie s priloženým dokladom o pretrvávajúcej práceneschopnosti.

Následne súd prvého stupňa vykonal dopyt u ošetrojúcej lekárky, ktorá vystavila doklad o práceneschopnosti. Dňa 09.07.2019 bolo ošetrojúcou lekárkou okresnému súdu oznámené, že M.. Bc. T. A. je od 01.07.2019 práceneschopná a môže sa zúčastniť verejného zasadnutia.

Samosudca okresného súdu určil vo veci ďalší termín verejného zasadnutia na 01.10.2019, pričom predvolanie na toto verejné zasadnutie nebolo preukázateľne doručené M.. Bc. T. A.. Splnomocnenkyňa

Q. A. oznámila súdu, že jej dcéra sa nemôže zúčastniť verejného zasadnutia, nakoľko sa dlhodobo zdržuje v zahraničí.

Dňa 21.10.2019 bolo M.. Bc. T. A. doručené predvolanie na verejné zasadnutie stanovené na 03.12.2019, v rámci ktorého bolo menovanej dané poučenie v zmysle § 293 ods. 3, ods. 4, ods. 5 Tr. poriadku. Doručka je podpísaná splnomocnenkyňou. Súčasne bolo príslušné Obvodné oddelenie Policajného zboru podľa miesta bydliska požiadané o predvedenie M.. Bc. T. A.. Obsahom spisu je ďalej žiadosť o odročenie verejného zasadnutia podpísaná M.. K.. T. A., ktorá bola doručená súdu prvého stupňa osobne dňa 29.11.2019 a súčasne bol dňa 02.12.2019 doručený e-mail, v ktorom M.. Bc. T. A. žiada súd o odročenie verejného zasadnutia, ktorého sa nemôže zúčastniť, nakoľko je zamestnaná v zahraničí, dlhodobo sa zdržuje mimo Slovenskej republiky a jej finančná situácia jej neumožňuje pricestovať. V písomnom podaní menovaná navyše udáva, že sa ospravedlňuje, že doposiaľ nedokázala zabezpečiť lekárske posudky, pretože stále nemá dostatok finančných prostriedkov na zaplatenie znaleckého posudku. Požiadala súd, aby sa verejné zasadnutie nekonalo v jej neprítomnosti.

Samosudca okresného súdu v stanovený deň vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti M.. K.. T. A., za prítomnosti jej obhajcu a zástupkyne okresnej prokuratúry. Po zabezpečení vyjadrenia obhajcu a prítomnej prokurátorky konštatoval splnenie podmienok pre vykonanie verejného zasadnutia v neprítomnosti M.. Bc. T. A..

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že okresný súd už vo fáze pred vydaním prvého prvostupňového rozhodnutia určil vo veci postupne viac termínov verejného zasadnutia, tieto však boli v prvých dvoch prípadoch odročené pre neprítomnosť M.. Bc. T. A.. Na verejnom zasadnutí konanom dňa 18.07.2017 súd prvého stupňa vypočul M.. Bc. T. A., poškodeného M. P., svedka N. A. a znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria, MUDr. Miroslava Čerňana.

Verejné zasadnutie bolo odročené na neurčito, nakoľko obhajoba požiadala o poskytnutie lehoty na zabezpečenie znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie. Samosudca určil dvojmesačnú lehotu, v ktorej bolo potrebné tento dôkaz súdu predložiť. V priebehu plynutia lehoty oznámil obhajca, že v stanovenom čase nebude možné navrhnutý dôkaz zabezpečiť, nakoľko bolo jeho klientke psychiatrom oznámené, že kontrolný posudok môže byť v konaní účinný, iba ak oň požiadá súd, prípadne orgán PZ. K oznámeniu bolo priložené aj potvrdenie odborného lekára z oblasti psychiatrie. Následne M.. Bc. T. A. súdu oznámila, že na odporúčanie psychiatra vykonáva kroky k zabezpečeniu posudku, ktorý majú vypracovať dvaja znalci z odvetvia psychiatrie. Keďže bol v tomto období určený termín verejného zasadnutia na 26.10.2017, požiadala M.. Bc. T. A. o ospravedlnenie svojej neúčasti a odročenie verejného zasadnutia na neurčito, nakoľko lekári, ktorí ju majú vyšetriť, nedokážu do stanoveného termínu posudok vypracovať.

Tak ako už bolo spomenuté, potom čo bolo prvé rozhodnutie okresného súdu zrušené a vec vrátená na nové konanie, okresný súd vyzval M.. Bc. T. A., ako aj ustanoveného obhajcu na oznámenie návrhov na vykonanie dôkazov. Z vyjadrenia obhajcu vyplynulo, že jeho klientka navrhuje, aby súd dal vypracovať kontrolný znalecký posudok o jej duševnom zdraví. Z uvedeného vyjadrenia sa teda dá jednoznačne vyvodiť, že si znalecký posudok nemieni zabezpečiť sama a žiada, aby dal vypracovať znalecký posudok súd. Rovnako možno vyvodiť zmenu oproti predchádzajúcim podaniam, ktorými menovaná ospravedlňovala svoju neúčast, nakoľko vo fáze konania pred vydaním prvého rozhodnutia svoju snahu o posunutie termínov verejného zasadnutia opierala výlučne o to, že sa snaží zadovážiť znalecký posudok a potrebuje väčší časový priestor. V ospravedlneniach a žiadostiach v konaní po vydaní zrušujúceho rozhodnutia krajského súdu síce spomína nedostatok finančných prostriedkov, ktoré potrebuje aj na vyhotovenie znaleckého posudku, avšak súd mal zároveň k dispozícii jednoznačný návrh podaný v mene M.. Bc. T. A., aby bol posudok zabezpečený súdom.

Po preskúmaní veci na podklade sťažnosti podanej oprávnenou osobou krajský súd zameral svoju pozornosť na výhrady, ktoré boli sťažovateľkou vznesené voči procesnému postupu okresného súdu a zároveň preskúmal vecnú správnosť vydaného rozhodnutia a súlad s príslušnými ustanoveniami Trestného zákona, ktorými sú upravené podmienky pre uloženie ochranného liečenia.

Podľa § 2 ods. 7 Tr. poriadku každý má právo, aby jeho trestná vec bola spravodlivo a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom v jeho prítomnosti tak, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 293 ods. 1, ods. 3, ods. 5, ods. 8, ods. 9 Tr. poriadku verejné zasadnutie sa koná za stálej prítomnosti samosudcu a zapisovateľa alebo všetkých členov senátu a zapisovateľa.

Verejné zasadnutie sa koná za prítomnosti obvineného.

Verejné zasadnutie sa vykoná v neprítomnosti obvineného aj vtedy, ak mu upovedomenie o verejnom zasadnutí bolo riadne a včas doručené a bol poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti alebo za podmienok uvedených v § 292 ods. 5.

Ak obvinený hodnoverným spôsobom ospravedlní svoju neúčast' na verejnom zasadnutí a súčasne písomne požiada súd, aby sa verejné zasadnutie uskutočnilo za jeho prítomnosti, súd odročí verejné zasadnutie a určí deň, čas a miesto ďalšieho verejného zasadnutia.

V prípadoch povinnej obhajoby nemožno konať verejné zasadnutie bez prítomnosti obhajcu. Ospravedlnenie a žiadosť podľa odseku 7 môže predniesť aj obhajca obvineného, ak je na to osobitne splnomocnený.

Pokiaľ ide o procesný postup okresného súdu je potrebné povedať, že k vydaniu meritórneho rozhodnutia došlo na verejnom zasadnutí bez prítomnosti osoby, ktorá je rozhodnutím priamo dotknutá a zároveň je v tejto súvislosti nutné akceptovať, že vydané rozhodnutie predstavuje závažný zásah do jej základných ľudských práv a slobôd.

Konanie verejného zasadnutia v neprítomnosti obvineného (v posudzovanej veci osoby, ktorej má byť uložené ochranné liečenie) je viazané na kumulatívne splnenie viacerých podmienok upravených v citovaných ustanoveniach Trestného poriadku. Vychádzajúc z týchto podmienok bolo nevyhnutné, aby M. Bc. T. A. bola na verejné zasadnutie predvolaná a aby bola dôsledne poučená o tom, že verejné zasadnutie je možné vykonať aj v jej neprítomnosti, ako aj o tom, čo je potrebné z jej strany splniť, aby bolo možné verejné zasadnutie odročiť a rešpektovať jej žiadosť o ospravedlnenie a nevykonanie verejného zasadnutia v jej neprítomnosti.

Menovanej bolo dňa 21.10.2019 do vlastných rúk doručené predvolanie, čoho dôkazom je doručka podpísaná osobou splnomocnenou na preberanie zásielok. Vychádzajúc z pokynov samosudcu súčasťou predvolania je aj poučenie v zmysle § 293 Trestného poriadku. Dôkazom toho, že M. Bc. T. A. sa o predvolaní dozvedela, je jej ospravedlnenie, ktoré bolo doručené súdu dva pracovné dni resp. jeden pracovný deň (formou e-mailu) pred termínom konania verejného zasadnutia. Dôvodom tohto ospravedlnenia bola existencia zamestnania mimo územia Slovenskej republiky, súčasne zvýšené pracovné zaťaženie a zlá finančná situácia. Z podaní M. Bc. T. A. nie je možné vyvodiť v akom štáte je zamestnaná, takisto nie je možné zistiť jej zamestnávateľa, druh práce, ktorú vykonáva, nakoľko jej podania neobsahujú žiadne prílohy vo forme potvrdenia od zamestnávateľa, prípadne neobsahujú doklad, ktorým by bolo možné verifikovať tvrdenia menovanej o existencii jej zamestnania v cudzine. Súčasne je potrebné zdôrazniť, že M. Bc. T. A. sa o termíne verejného zasadnutia dozvedela s časovým predstihom viac ako mesiac a napriek tomu doručila súdu svoje ospravedlnenie so žiadosťou o odročenie verejného zasadnutia dva pracovné dni pred termínom jeho konania. Takéto ospravedlnenie nevykazuje znaky hodnoverného ospravedlnenia, pôsobí nepresvedčivo, jednak z dôvodu, že neobsahuje žiaden doklad potvrdzujúci skutočnosť uvádzanú M. Bc. T. Slobodovou a tiež z dôvodu, že nebolo zaslané s dostatočným predstihom, napriek tomu, že dôvod pre ktorý menovaná žiada o nový termín verejného zasadnutia jej musel byť známy oveľa skôr. Hodnovernosť riadneho ospravedlnenia vyžaduje aj neodkladnosť jeho oznámenia potom, ako sa dotknutá osoba o dôvode, ktorý jej zabráni v účasti na verejnom zasadnutí, na ktoré bola predvolaná, dozvedela.

Pri vyhodnocovaní jej posledného ospravedlnenia v tejto veci je zároveň potrebné komplexne prihliadať na celý doterajší priebeh konania, ako aj všetky jej predchádzajúce kroky, ktoré podnikla s cieľom získať dostatočný časový priestor na predloženie dôkazov podporujúcich jej obranné tvrdenia.

Berúc do úvahy argumenty súdu prvého stupňa a jeho vysvetlenie, prečo na podklade dôkazov obsiahnutých v spise, nepovažoval ospravedlnenie M.. Bc. T. A. za ospravedlnenie hodnoverným spôsobom, je nutné s názorom okresného súdu v plnej miere súhlasiť a konštatovať, že nebola splnená podmienka uvedená v § 293 ods. 8 Tr. poriadku a verejné zasadnutie bolo možné uskutočniť aj v neprítomnosti M.. Bc. T. A.. Predchádzajúcimi vysvetleniami a argumentami sťažnostný súd zároveň reaguje na prevažujúce námietky, ktoré sú obsiahnuté v podanej sťažnosti.

Čo sa týka vecnej správnosti vydaného rozhodnutia a posúdenia splnenia hmotnoprávných podmienok pre uloženie ochranného liečenia, krajský súd zastáva názor, že na základe vykonaných dôkazov je možné prijať záver, že v posudzovanej veci boli splnené všetky zákonné podmienky uvedené v § 73 ods. 1 Tr. zákona a preto má uloženie ochranného psychiatrického liečenia ústavnou formou u M.. Bc. T. A. opodstatnenie.

Podľa § 73 ods. 1 Tr. zákona súd uloží ochranné liečenie v prípadoch uvedených v § 39 ods. 2 písm. c) a § 40 ods. 1 písm. d) alebo ak páchatel činu inak trestného nie je pre nepríčetnosť trestne zodpovedný a jeho pobyt na slobode je nebezpečný.

Vychádzajúc z dikcie zákona, vyžaduje sa súčasné splnenie troch podmienok

- spáchanie činu inak trestného
- záver o tom, že páchatel činu nie je pre nepríčetnosť trestne zodpovedný
- pobyt páchatela na slobode je nebezpečný

Stav nepríčetnosti musí existovať v čase spáchania činu, ale nebezpečnosť pobytu páchatela na slobode treba posudzovať podľa stavu existujúceho v čase rozhodovania súdu o ochrannom liečení.

Nebezpečnosť pobytu páchatela na slobode nemožno vyvodzovať iba z jeho konania, ktoré inak vykazuje znaky trestného činu. Pre záver o pravdepodobnosti možného opakovania takéhoto inak trestného konania, sa musí zisťovať stupeň duševnej poruchy páchatela, prípadne jeho doterajšie recidivistické prejavy, ktoré môžu vytvárať stav nebezpečenstva pre spoločnosť pri jeho ponechaní na slobode.

Vyššie uvedené teoretické východiská vzal súd prvého stupňa do úvahy a na podklade náležite zisteného skutkového stavu dospel k záveru o splnení podmienok pre uloženie spomenutého ochranného opatrenia.

Vychádzajúc z dôkazov vykonaných v prípravnom konaní, bolo spoľahlivo preukázané, že konaním M.. Bc. T. A. došlo k naplneniu pojmových znakov prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. zákona, nakoľko menovaná v období od mesiaca júl 2012 až do vznesenia obvinenia vo februári 2015 vyhľadávala osobnú blízkosť poškodeného, kontaktovala ho prostredníctvom elektronickej pošty, cez sociálnu sieť Facebook, pričom počet správ a emailov sa stupňoval. Týmto konaním prejavovala snahu o osobný kontakt s poškodeným, osočovala ho, že trávi čas s prostitútkami, čím u poškodeného uvedené konanie podstatným spôsobom zhoršilo kvalitu jeho života.

Ďalšie dve podmienky, ktoré musia byť obligatórne splnené, aby bolo možné uvažovať o uložení ochranného liečenia, je prijatie záveru o nepríčetnosti páchatela a tiež o tom, že jeho pobyt na slobode je nebezpečný.

Uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava V zo dňa 20.10.2016 bolo podľa § 215 ods. 1 písm. e/ Tr. poriadku zastavené trestné stíhanie obvinenej M.. Bc. T. A. lebo obvinená nebola v čase činu pre nepríčetnosť trestne zodpovedná. Vychádzajúc z odôvodnenia uznesenia prokuratúry, rozhodnutie o zastavení trestného stíhania sa opiera o závery znaleckého posudku znalcov z odvetvia psychiatrie, ktorí konšatovali vymiznutie ovládacích a rozpoznávacích schopností na čas posudzovaného skutku.

Vychádzajúc zo záverov znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie, ktoré boli na verejnom zasadnutí znalcom prednesené, je možné konštatovať, že M.. Bc. T. A. trpí duševnou chorobou a to trvalou poruchou s bludmi. Ide o expanzívnu formu parafrenie, čo je choroba podobná paranoidnej schizofrénii. Jej centrálnym príznakom je blud, ktorého podstatou je zvrátený myšlienkový obsah, nekorešpondujúci

s realitou. V prípade extatickej parafrenie mimo paranoidného perzekučného bludu jestvuje aj tzv. erotomanický blud, pri ktorom je postihnutá presvedčená, že je v priazni väčšinou slávnej osoby, priazeň prerastá do presvedčenia, že ide o vzťah, ktorý má hĺbku vyšších citov. Postihnutá si modeluje svoje bezprostredné životné smerovanie, prispôsobuje tomuto celodenný režim, má zacielenú pozornosť na pomyselnú blízku osobu, i keď táto osoba o ničom nevie. Môžu sa pri tom vyskytovať aj aktivity zo strany postihnutej osoby, ktoré vyvolávajú psychickú ujmu u poškodených. Podľa záverov znaleckého posudku ide o celoživotné ochorenie, ktorého ťažiskovým príznakom je nekritickosť a neprežívanie chorobnosti. V klinickej praxi je motivácia k liečeniu veľmi nízka, blíži sa k nule. Postupne je prítomné prehlbovanie bludného presvedčovania, rozširovanie chorobnej koncentrácie aj na iné osoby, v neposlednom rade aj sebadeštruktívne konanie. Spontánna úzdrava nie je možná, existuje rozmer tzv. sociálnej úzdravy, kedy postihnutý zistí, že všetky inštitúcie alebo osoby, ktoré oslovuje, jej dávajú negatívnu spätnú väzbu, z čoho nezískava „profit“. Za takejto situácie sociálnej úzdravy ide o priaznivejšiu formu, pri ktorej postihnutá bludne prežíva realitu, ale prestane sa podľa toho správať. Prognóza bez liečenia je nepriaznivá. Podstatou liečby je vyliečiť bludný systém, upraviť sociálne bytostné smerovanie a znalcami navrhované liečenie je predpokladané rádo vo mesiacoch.

Schopnosť vnímať a posudzovať reálny stav vecí je podľa znalcov hlboko porušená pre duševnú chorobu, ktorou vyšetovaná osoba trpela v čase skutku a trpí ňou aj v súčasnosti. V dôsledku spomenutej závažnej choroby je schopnosť M.. Bc. T. A. reagovať na podnety nepriaznivo zmenená. Pri konštatovaní existencie parafrenie, ktorou menovaná trpí a ktorej príznaky sa premietli aj do posudzovaného skutku, znalci navrhli uloženie ochrannej psychiatrickej liečby ústavnou formou, nakoľko považujú mieru rizika v správaní menovanej, z hľadiska jej nebezpečnosti pre spoločnosť za významnú. Možnosť výskytu obdobného správania sa dá u menovanej podľa znalcov predpokladať a môže sa prejaviť voči akejkolvek inej osobe, ktorá nadobudne v očiach vyšetovanej osoby hodnoty obdobné tým, ako boli u osoby, na ktorú bola predtým naviazaná. Uvedená duševná choroba nemá žiaden vplyv na intelekt, spôsobuje iba to, že sústredenie na sociálne fungovanie je odklonené. Tento druh duševnej choroby nemusí byť príliš nápadný, avšak v cielených témach, ktoré obsahujú chorobný myšlienkový produkt, čo sa týka aj otázok trestného konania, je daná neschopnosť prežívať pocit viny a s tým súvisí odmietanie postavenia obvinenej a odmietanie akýchkoľvek následných krokov. Pri tejto chorobe ide podľa znalcov o veľmi raritnú a ťažkú diagnostiku.

Znalci sa na podklade zistení, ktoré vyplynuli z vlastného psychiatrického vyšetrenia a preukázaných okolností skutku vyjadrili aj k potrebe uloženia ochranného liečenia a k nebezpečnosti pobytu M.. Bc. T. A. na slobode. Upozornili súčasne na možnosť prehlbovania bludného presvedčenia, rozširovanie chorobnej koncentrácie na iné osoby a pokračovanie celostnej psychotickej chorobnej príznakovosti s jej prehlbovaním a rozširovaním. Dĺžka liečby je odhadovaná v mesiacoch, pričom prognóza vývoja ochorenia bez liečenia je veľmi nepriaznivá.

Spomínané faktory vo svojom súhrne viedli aj súd prvého stupňa k záveru, že absencia liečby u menovanej vytvára predpoklad pre potenciálny výskyt konania, ktoré môže závažnejším spôsobom ohroziť alebo poškodiť zákonom chránené práva a oprávnené záujmy iných osôb. Preto je rozhodnutie o uložení ochranného psychiatrického liečenia ústavnou formou nevyhnutným, avšak zákonným a primeraným opatrením

Čo sa týka sťažnostných námietok, v rámci ktorých M.. Bc. T. A. namieta porušenie jej práva na spravodlivý proces s poukazom na č. 6 Dohovoru o ľudských právach a základných slobodách, ako aj čl. 48 Ústavy SR, krajský súd uvádza, že preskúmaním predloženého spisu nebolo zistené, že by k takémuto porušeniu došlo. V predchádzajúcej časti odôvodnenia tohto uznesenia je dostatočne podrobne analyzovaný priebeh konania na súde prvého stupňa so zameraním sa na zistenie, či postupom okresného súdu nebolo nepripustne zasiahnuté do práv menovanej garantovanej Ústavou SR a Trestným poriadkom. M.. Bc. T. A. bola na verejnom zasadnutí za prítomnosti obhajcu vypočutá a za jej prítomnosti boli vykonané aj ostatné dôkazy, o ktoré sa okresný súd pri svojom rozhodnutí oprel. Mala možnosť vyjadriť sa k jednotlivým dôkazom a klásť vypočúvaným osobám otázky. Takisto jej bol okresným súdom poskytnutý veľký časový priestor na zabezpečenie znaleckého posudku, ktorý mienila predložiť so zámerom vyvrátiť tvrdenia znalcov o existencii jej duševného ochorenia. Prvostupňový súd opakovane akceptoval žiadosti a prosby odôvodnené nedostatkom finančných prostriedkov potrebných na zaplatenie znaleckého posudku. Pred vyhlásením dokazovania za skončené neboli prítomným obhajcom súdu oznámené žiadne návrhy na doplnenie dokazovania.

Rovnako neobstojí ani tvrdenie, že vec bola prerokovaná v neprítomnosti M.. Bc. T. A. a nemohla sa v celom rozsahu vyjadriť, čím bola porušená zásada ústnosti a kontradiktórnosti konania. Ako už bolo uvedené, mohla sa vyjadriť ku všetkým dôkazom, ktoré súd vykonal na verejnom zasadnutí a o ktoré sa pri svojom rozhodnutí oprel.

Pokiaľ ide o námietku, že vo vzťahu k M.. Bc. T. A. nemohlo byť uložené ochranné liečenie, pretože súd právoplatným rozsudkom nevyslovil jej vinu, preto sa považuje za nevinnú a nemožno jej ukladať žiadne povinnosti podľa Trestného poriadku, ani podľa iného zákona, je nutné uviesť, že jedným z dôvodov uloženia ochranného liečenia podľa § 73 ods. 1 Tr. zákona je, ak páchatel' činu inak trestného nie je pre nepríčetnosť trestne zodpovedný a jeho pobyt na slobode je nebezpečný. Nie je teda správna úvaha, že liečenie možno ukladať iba osobe, ktorá bola uznaná vinnou a bola jej uložená nejaká sankcia uvedená v Trestnom zákone, ale rovnako je možné uložiť ho aj osobe, voči ktorej bolo trestné stíhanie zastavené z dôvodu nepríčetnosti a je spoľahlivo zistené, že v dôsledku svojej choroby je jej pobyt na slobode nebezpečný a vyžaduje si liečbu. Práve takáto situácia nastala u M.. Bc. T. A..

Okrem vyššie uvedených námietok sťažovateľka vytýkala súdu nerešpektovanie zásady prezumpcie neviny. Ani táto výhrada nebola sťažnostným súdom vyhodnotená ako opodstatnená, nakoľko súd pri rozhodovaní o uložení liečenia osobe, ktorej trestné stíhanie bolo zastavené pre nepríčetnosť, vôbec nerieši otázku viny za spáchaný skutok. Vo fáze, keď sa rozhoduje o ochrannom liečení, už osoba, ktorej má byť liečenie uložené, nie je ani v pozícii obvinenej, pretože trestné stíhanie vedenej proti nej už bolo zastavené. Pri rozhodovaní o uložení ochranného liečenia sa vo vzťahu ku skutku skúma iba to, či tento vykazuje znaky trestného činu, ale vzhľadom na existenciu okolnosti vylučujúcej trestnú zodpovednosť (nepríčetnosť páchatel'a) sa nerieši otázka zavinenia.

Vzhľadom k tomu, že nebolo možné vyhodnotiť dôvody podanej sťažnosti ako opodstatnené, krajský súd postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku sťažnosť M.. Bc. T. A. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.